

om hvilken det gælder, at den dog er langt bedre end en Østtat.

Naar der tilsidst henvises til Befolkningen, og man mener, at der ikke i den almindelige Befolkning, navnlig ikke blandt Kvindene, vil være nogen Tvivl om, hvad de helst ville foretrække, Sukker eller Øl, kommer det jo ganske an paa, hvorledes man stiller dette Spørgsmaal. Hvis De spørger, om Kvinderne helst ville have Sukker eller Øl, ville de ganske vist svare: Helst Sukker. Og ville De spørge Børnene derom, ville De faa et endnu mere ivrigt Svar, at de helst ville have Sukker. Men hvorfor skulle vi stille ganske ubestemte Spørgsmaal til Befolkningen, det vedkommer ikke os, det, vi skulle afgøre, er ikke, hvad Befolkningen holder mest af, det er ikke Spørgsmaalet, og naar de stille Spørgsmaalet saaledes, gaa de ganske udenom Sagen, ganske ved Siden af den. Det Spørgsmaal, vi skulle stille, er, hvem vi helst ville have, skulle bære Skatten, andet Spørgsmaal have vi ikke at afgøre her, end hvem der skal bære Skatten, og dersom vi skulle stille det Spørgsmaal op her, maa vi sige: Er det Meningen, at de velhavende skulle bære Skatten, eller skulle de ubemidlede bære Skatten? Jeg tror, at de Herrer tage fejl, naar de tro, at de ni Tiendedele af Befolkningen ville sige, at de ubemidlede skulle bære den. Nej, for det første ville de ubemidlede sige: Lad dem bære Skatten, som have Naad dertil, og jeg tror, at der blandt dem, som have Naad dertil, vil være et Flertal, der siger: Nej, naar der skal lægges en Skat paa, lad det saa ske efter Statteevnen, vi ønske ikke at unddrage os fra vor naturlige Skattepligt, lad dem være fri, der have mindre Naad til at bære den end vi. Dernæst mener jeg ogsaa, at naar De ville opstille Hypoteser om, hvad Folk ville svare, have De ikke Ret til at glemme, hvad Befolkningen svarede den 21de Januar.

Jeg skal nu kun gøre den Bemærkning til de ærede Medlemmer, som have klaget over, at vi fremstillede dette Forslag i et Mistænkeliggørelsens Bys, at jeg anser denne Beklagelse for ganske umotiveret. Jeg har ikke fremstillet Deres Forslag i noget Mistænkeliggørelsens Bys; jeg har rettet et aabent og ærligt Angreb paa dette Forslag,

jeg har søgt at godtgøre med alle de Grunde, jeg havde til min Naadighed, at det var et udemokratisk Forslag, at det var et uretfærdigt Forslag, og at det var et Forslag, der handlede højt ubilligt mod Smaafolk her i Landet. Det har jeg gjort, det har jeg befyldt Dem for, men ganske aabent, saa at de Herrer have haft fuldt Lejlighed til at svare, og det er ikke Mistænkeliggørelse. Nej, men der er jo noget, som jeg ikke ved Siden deraf har kunnet undlade at lægge Mærke til, og det er, at der er en vis Forstaaelse om denne Sag mellem de forskellige ledende Faktorer i vor Politik, og det er jo noget, som de Herrer heller ikke ville benægte, som der heller ikke er noget i, og som jeg heller ikke paa nogen Maade vilde finde unaturligt. Jeg finder det meget naturligt, at naar De kommer med noget helt nyt og ganske ukendt, med noget, der er stridende mod Vestsres gamle Standpunkt og Grundsatninger, De da i Forvejen forhøre sig om Muligheden for at kunne gennemføre det. Det, der er Hovedargumentet for Forslaget, er jo bestandig det, at de Herrer ville udrette noget, og jeg finder det derfor ikke unaturligt, at de have sølt sig for, om de ogsaa kunde udrette noget paa den Bø. Jeg tror ganske vist ikke, at det behøvedes, thi De maa jo naturligvis kunne sige Dem selv, at De saa i dette Tilfælde ikke ville kunne undlade at udrette noget, thi naar man tager Ministeriets Ølov, og man tager Ministeriets Hovedgrundsatning i Toldlovsforslaget med, er det jo rimeligt, at man ikke møder nogen energisk Modstand, og det har jo ogsaa vist sig, at Forslaget ikke har mødt nogen Modstand. Den højtærede Konsejlspræsident har jo udtalt sin Glæde over Forslaget, og det finder jeg overordentlig stærkt begrundet. Af de Herrer her til højre for os have vi ikke hørt nogen Modstand mod dette Lovforslag, vi have overhovedet aldeles ikke hørt fra d'Err. Jeg tvivler ikke om, at d'Err. have deres Mening om dette Forslag, men det har undret mig lidt, at d'Err., der i den Grad have været optagne af Glæde over Forhandlingspolitikken — det er jo deres faste Standpunkt — at de ikke have haft et eneste Ord at bidrage med til denne Forhandling, men have nøjedes med de tre Linier, som den højtærede Konsejlspræsident har